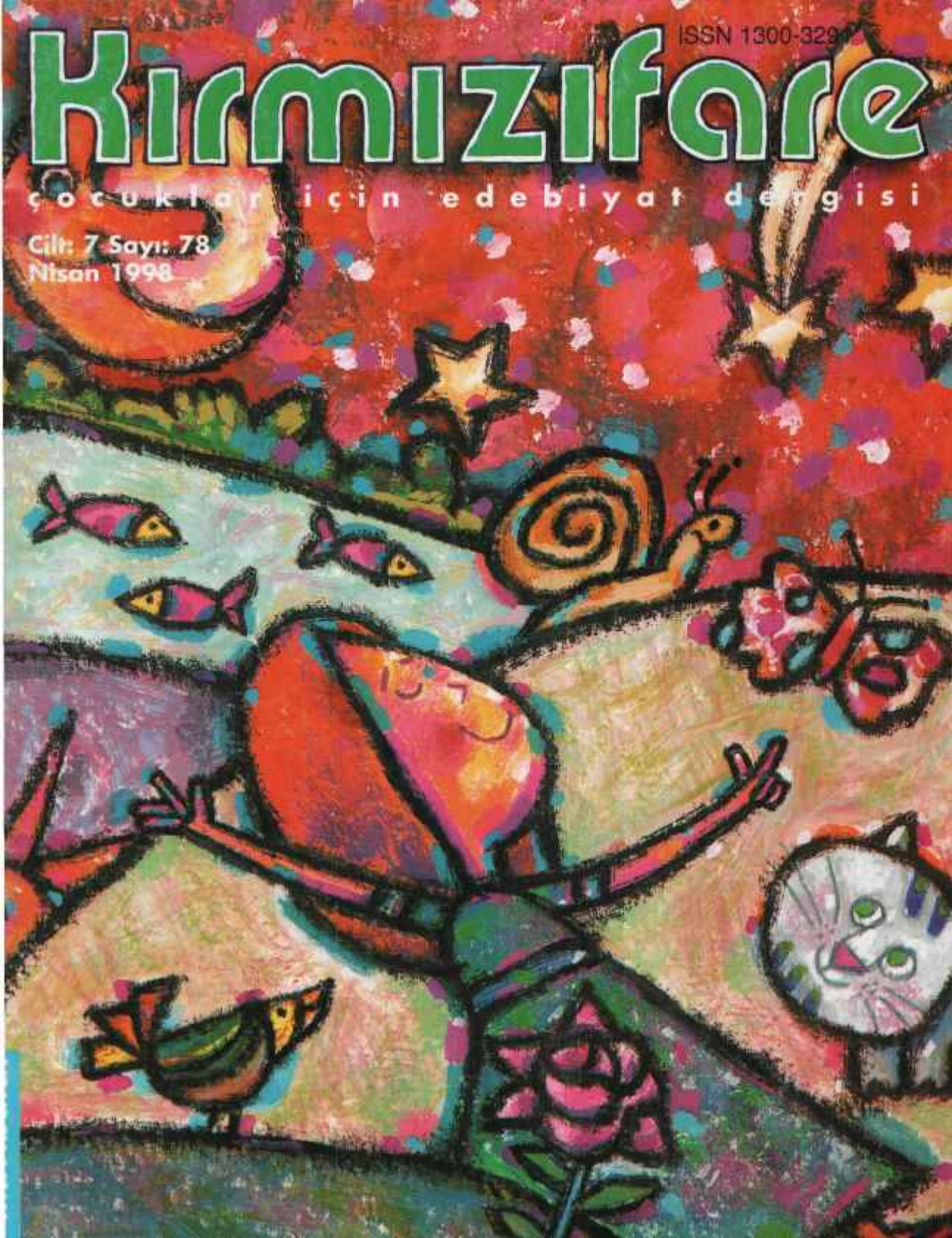

KIRMIZIFARE

ISSN 1300-3291

çocuklar için edebiyat dergisi

Cilt: 7 Sayı: 78
Nisan 1998

Kırmızıfare Çocuklar İçin Edebiyat Dergisi 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu'nun 55. maddesi gereğince incelenmiş eğitim ve öğretim açısından 24 Aralık 4990 tarihli, 2328 sayılı Tebliğler Dergisi'nde okullara tavsiye edilmiştir.

Kırmızıfare

ISSN 1300-3291
ç o c u k l a r i ç i n e d e b i y a t d e r g i s i

Cilt: 7 * Sayı: 78 * Nisan 1998

Sahibi ve Sorumlu Müdürü: Fatih Erdoğan

Danışma Kurulu:

Prof. Dr. Meral Alpay, Ferit Avcı, Yıldırım Derya, Mustafa Eremektar, Turan Yüksel

Abone Servisi:

Selma Erdoğan

Sayfa Tasarımı:

Meltem Önel

Ayda bir çıkar.

Fiyatı: 300.000TL

Abonelik Bedeli:

Yıllık 12 sayı: 3.500.000TL

(Cilt kapağı yıl sonunda abonelere ücretsiz gönderilir.)

Yurtdışı: DM70.

*

Baskı: Yaylacık Matbaası (567 80 03)

MAVİBULUT YAYINLARI

Yeniçarşı Cad. 33 Ferah Ap. Kat:4 80060 Galatasaray İstanbul

Tel: (0212)252 63 75-76 * Faks: (0212)244 08 60

mavibulut@superonline.com

*Derginizin bu sayısı
Kültür Bakanlığı Kütüphaneler Genel Müdürlüğü tarafından
Türkiye'nin 700kütüphanesinde okurlarına sunulmaktadır.*

Kapak: Ümit Ögmel

MERHABA

Nisan ayının en güzel yanlarından biri havanın ısınması, öteki ise beklenmedik bir "Nisan yağmuru" nun sürprizli konukluğu...

Ama galiba Nisan yağmurları da kısa sürmüyor; sel olup akıyor, önüne düşeni sürükleyip götürüyor.

Kimileri diyor ki, daha az buzdolabı, daha az klima cihazı, daha az otomobil kullanırsak böyle çılgın seller ya da kuraklıklar olmazmı?

Ne dersiniz?

Fatih Erdoğan

FINDIK FARESİ

Merhaba KIRMIZI FARE

Ben Başak Canbel. Oniki yaşındayım ve İstanbul Lisesine gidiyorum. Okulumu çok seviyorum ve Almanca öğreniyorum.

Geçen sene okulumla beraber Ankara'ya gitmiştik. Orada Anadolu Uygarlıkları Müzesini gezdik. Çok beğendim. Eti'lerden kalma eşyalar, Hitit'lerin silahları ve bunun gibi çeşitli eşyalar. Ayrıca Truva Atının bir maketi, bir iskelet ve üstüne hiyeroglif yazıyla yazılmış taşlar bulunuyor. Yazımın yanında Etiler'den kalma birkaç eşyanın fotoğrafını gönderiyorum.

Ayrıca yine geçen sene, bir gezi düzenlemiştik Arkeoloji Müzesine. Orada daha çok lahitler ve heykeller vardı. Fakat bunların arasında ilgimi en çok kafasında saç bulunan mumya çekmişti. Hatta bu mummya o kadar uzun süre bakmıştım ki, sınıfımı kaybettim. Neyse ki öğretmenimiz bunu fark etmemişti. Ben de zaten çok geç kalmadan bulmuştum onları. Müzeyi gezdikten sonra otobüslere binip okula geri döndük. Sonuç olarak bu geziler beni çok etkilemişti. Özellikle kahverengi saçlı mumya...

DOĞA VE ÇEVRE

Çiçeklere basılmasın onlara su verilmiş. Evlere ve çimenlere çöp atılmasın. Yerlere tükürülmesin. Ağaçlar kesilmesin. Kuşlar öldürülmesin. Çimenlere basılmasın. Çiçekler koparılmasın. Bütün yurt temiz kalsın. Çöpler çöp kutusuna atılsın. Çevremiz çok temiz kalsın. Her yere apartmanlar dikilmesin. Çocuk parkları da yapılsın. Her yer temiz olsun.

Sevgilerimle
İlgın Maral

Ünye / ORDU

«Evimizdeki Hayvanlar»

Adlı Kompozisyon Ödevimden

Aslı Niyaziođlu

Hayvanlar en yakın dostlarımızdır. Onları çok severiz. Bizim evimizde de evcil hayvanlar vardı. Onları özenle besledik. Onları çok sevdim.

İlk önce balıklar geldi. Teyzemin kardeşime doğum günü hediyesi. Kardeşimin hayvanları çok sevdiğini bilen teyzem bir

kavanoz ve iki balıkla gelmişti. Biri yeşil, biri kırmızı. Onlara, "Aslı" ve "Mehmet" adlarını taktık.

Kütüphanenin sakın bir köşesine yerleştirildiler.

Annem bir şey demedi.

Hatta biraz sevdi galiba.

Bu fırsatı kullanan

kardeşim eve bir hamster

alınmasında da başarılı

oldu. "Cengâver" onun

önemli bir matematik

sınavını geçmesiyle birlikte

geldi. Onu da holdeki sehpanın üzerine yerleştirdik. "Capcap" gelene kadar da

orada kaldı. Ama bir sabah Capcap, kir pas içindeki annesiz ve yuvasız bu sevimli kedi, tesadüfen (?) paspasın üzerinde bulununca Cengâver büfenin üzerine taşındı.

Capcap da salonun öbür köşesine. Annem biraz söylenir gibi oldu. Ama "Lütfen

anne'lerimizle olayı geçiştirdik. Hem tam o sıralar imdadımıza büyük kuzenin

evliliği yetiştirdi. Teyzem ve annem düğün hazırlıklarıyla meşgulken bir kara

4

kaplumbağasını da ailemize kazandırdık. "Börek" planlarımıza göre gizlice saksıda yaşayacaktı. Planlar geçerliliğini iki gün korudu. Üçüncü gün Börek bulundu. Balkonda bir ayakkabı kutusuna yerleştirildi. Ve annem eğer daha bir tek hayvan bile gelirse evi terkedeceğini söyledi. Tamam tamam. Bu isteğine uymayan biz miydik? Kanaryası Mersin'i tatile giderken bırakan annemin kendi arkadaşıydı.

Mersin gelene kadar her şey yolunda gitmişti. Ne olduysa Mersin geldikten sonra oldu.

(1) Cengâver doğurdu. Evet sevgili hamsterimize yanlış

bir isim takmışız. Asıl adı "Cengâveriye" olmalıydı. Annem "Ad değiştirecek vakit yok," dedi. Cengâver(iye) pembe yavrularıyla geldiği yere, bir hayvan dükkanına, geri gitti.

(2) Bu sırada Aslı ve Mehmet hastalanmışlardı. Artık ilk geldikleri gibi yeşil ve kırmızı değillerdi. Yavaş hareket ediyorlardı. Beyaz beyaz da lekeleri vardı. Hayvan dükkanının sahibi mantar olabileceğini söyledi ve bir ilaç verdi. İlacı kavanozun suyuna kattık. Ertesi sabah su masmavi olmuştu. Aslı ve Mehmet de ters dönmüş yatıyorlardı. Kısa bir cenaze töreni yaptık.

(3) Cenaze töreni Börek'i arama çalışmaları yüzünden kısa sürdü. Hava almaya bırakılan Börek hamsterlerin

telaşı yüzünden kutusunun dışında unutulmuştu. Balıkların cenazesi sırasında boş kutusu fark edildi. Her yere bakıldı. Haftalarca yatağımın altında olduğunu düşünüp ona üzüm bıraksam da üzümler hiç yenmedi ve Börek bir daha bulunamadı.

(4) Annemin arkadaşı Nermin Teyze'nin kuşunun akıbeti hakkında ise iki ayrı yorum var:

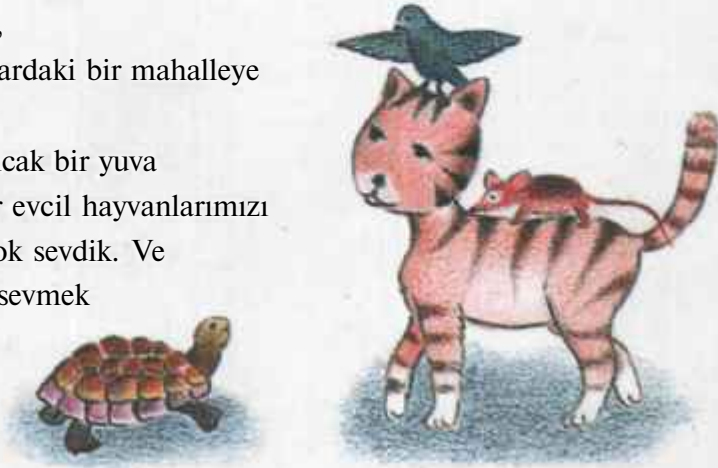
a) (Bence) Capcap büfenin üzerine kadar tırmanmayı becerdi.Onu gören Mersin korkudan öldü.

b) (Kardeşimce) Mersin açık pencereler yüzünden cereyanda kaldı.Ve soğuk algınlığı geçirdi.

Annem bu konunun bir daha açılmasını istemediğini söyledi. Ve,

(5) Capcap çok uzaklardaki bir mahalleye bırakıldı.

Umarım kendisine sıcak bir yuva bulmuştur. Onu ve diğer evcil hayvanlarımızı çok özleyorz. Onları çok sevdik. Ve biliyoruz ki, hayvanları sevmek çocukta insan sevgisini geliştirir.

"Çay Kaşığı" Cincin Hanım

Alf Proysen

Türkçesi: Kari Çağatay, Fatih Erdoğan

Resimler: Şahin Erkoçak

6

Bir akşam Cincin adlı bir hanım bütün öteki hanımlar gibi yatağına yattı ve sabah uyandığında bütün öteki hanımlardan farklı olarak, bir çay kaşığı büyüklüğünde buldu kendini.

"Madem ki," dedi kendi kendine, "Bir çay kaşığı kadar küçük oldum, o halde yaşantım da buna uygun olmalı."

Bunları kendi kendine söylemişti, çünkü zaten o sırada yakınında kimsecikler yoktu. Kocasını tarlaya gitmişti ve çocukları da çoktan büyümüşlerdi.

Cincin Hanım'ın o gün yapacak birçok işi vardı. Önce evi temizlemesi gerekiyordu, temizlikten sonra daha önce

ıslatmış olduğu bir yığın çamaşırını yıkayacak, akşama da gözleme hazırlayacaktı.

"O halde artık yataktan çıkmalıyım," diye düşündü ve battaniyenin kıvrımının içine girip kendini yuvarlayıverdi. Battaniyenin kıvrımı kıvrıla kıvrıla yatağın üzerinden kayıp Cincin Hanım'ı

sapasağlam yere ulaştırdı. Cincin Hanım ilk iş olarak evi temizleyecekti. Bu iş onun için çok kolaydı. Hemen fare Çeliğine uzanıp incecik bir ses çıkardı. Fare delikten dışarı çıkıverdi. Fareye:

"Evi köşe bucak bir güzel temizle, yoksa kediyi çağırırım," dedi. Fare bütün evi köşe bucak temizledi.

Cincin Hanım sonra kediye seslendi.

"Kedi kedi, çabuk

bulaşık yıka, yoksa köpeği çağırırım," dedi. Kedi, Cincin Hanım'ın sözüne uyup dediklerini yaptı.

Sonra Cincin Hanım köpeğe seslendi:

"Köpek köpek, çabuk yatakları toplayıp pencereleri aç. Karşılığında sana güzel bir kemik vereceğim," dedi.

Köpek Cincin Hanım'ın bütün söylediklerini yaptı. Sonra da kuyruğunu sallaya sallaya kapının eşiğini ayna gibi parlattı.

"Git, kemiğini al," dedi Cincin

Hanım. "Benim dört ayaklılarla uğraşacak zamanım yok." Sonra da köpeğe pencere girintisinde duran kocaman kemiği gösterdi.

Sıra çamaşıra gelmişti. Cincin Hanım bir gün önceden çamaşırların hepsini ırmağın içinde ıslatmıştı, fakat yine ırmağa gittiğinde bütün suyun kurumuş

gibi başımıza çökecek!" Cincin Hanım sürekli olarak bu sözleri yinelemeye başladı.

Bütün bu sözleri duyan yağmur öyle bir

öfkeleni ki, hemen

Cincin Hanım'ı boğmak için hızlı hızlı yağmaya başladı. Ama Cincin Hanım daha hızlı davranıp büyükçe bir yaprağın altına gizleniverdi.

Yağmur bütün gücüyle yağdı, yağdı; ama Cincin

Hanım'ı bir türlü ıslatamadı. Bu arada çamaşırlar da güzelce yıkanmış oldu tabii.

Biraz sonra Cincin Hanım yine söylenmeye başladı:

"Bunca yıl yaşadım, ama bu kadar tembel bir rüzgâr hiç görmemiştim. Şuna bakın! Benim gibi küçücük boylu bir kadını bile uçuramaz böyle bir rüzgâr."

Rüzgâr Cincin Hanım'ın bu sözlerini

olduğunu gördü. Çok canı sıkıldı ve oturup kendi kendine söylenmeye başladı:

"Bunca yıl yaşadım, bu ırmağın hiç bu kadar kurduğuna tanık olmadım. Eğer çok kısa bir süre içinde yağmur yağmazsa, eminim kuraklık bir felaket

duydu ve çok kızdı. Öfkeyle esmeye başladı, ama Cincin Hanım kendini çoktan bir köstebek yuvasının içine atmıştı. Rüzgâr esti esti, bütün

çamaşırları önüne katıp çamaşır ipine dizdi. Hatta bir yastık kılıfına tutunan Cincin Hanım'ı da mutfak penceresinden içeri savurdu. Cincin Hanım mutfak penceresinden yüksek sesle yine yakınmaya başladı:

"Ben bunca yıl yaşadım; eski yıllarda olsa güneş arada bir de olsa şöyle bir görünürdü. Bu günlerde eski gücünü yitirdi canım, besbelli ki."

Bu sözleri duyan güneş öyle kızdı ki, öfkesinden kıpkırmızı olup, Cincin Hanım'ı yaksın diye en kızgın ışınlarından biraz gönderdi. Ama Cincin Hanım çoktan bir çay bardağını kayık yapmış, çamaşır leğenininde içinde serin

serin geziniyordu.

Güneş böylece bütün çamaşırları kurutmuş oldu.

"Şimdi sıra akşam yemeğinde," dedi

Cincin Hanım,

"Bir saate kalmaz, kocam gelir. O gelinceye kadar otuz tane gözlemeyi hazır etmeliyim."

Cincin

Hanım bir gün

önceden sulu hamuru büyük bir maşrapa içinde hazırlamıştı. Maşrapanın yanına oturdu ve: "Seni her zaman çok sevmişim güzel maşrapam," dedi. "Bütün komşularıma senin eşi bulunmaz bir maşrapa

olduğunu söylerim hep. Eminim, şimdi sen istersen hop! diye kalkıp kendi kendine ateşin üstüne oturur, içindeki hamuru azıcık ısıtırsın."

Maşrapa hop! diye kalkıp Cincin Hanım'ın istediğini yaptı.

Sonra cincin Hanım dedi ki: "Şu

tavayı aldığım günü hiç unutmuyorum. Dükkkânda daha bir sürü tava vardı, ama satıcıya dedim ki, eğer şu kapının yanında asılı olanı vermeyeceksen başkasını almam. Tavalar birbirine benzemez. Bir gün olur da gerekirse, eminim bu tava kendiliğinden gidip ateşin üstüne oturur."

Tava ateşin üstüne oturdu. Yeteri kadar ısındığında maşrapa hafif eğilerek tavaya biraz hamur döktü. Bu kez de Cincin Hanım: "Bir zamanlar yolda yürüyen gözlemeyle ilgili bir masal okumuştum," dedi, "Çok saçma bir şeydi. Oysa eminim şu tavadaki gözleme istese kendiliğinden havaya hoplayıp ters dönebilir." Gözleme bunları duyunca öyle gururlanmıştı ki, Cincin Hanım'ın söylediğini aynen yaptı. Üstelik yalnızca o gözleme değil, maşrapadan akan bütün hamurlar Cincin Hanım'ın dediklerine uydular.

Böylece bir saat dolmadan tepside otuz tane gözleme hazır oldu. Cincin Hanım'ın kocası eve geldi. Tam kapıdan girmek üzereyken Cincin Hanım her zamanki boyuna büyüyüverdi ve yemeğe oturdular.

Cincin Hanım kocasına bir çay kaşığı kadar küçük olduğunu söylemedi, çünkü hanımlar bunu asla söylemezlerdi.

Kırmızıfare'ye abone misiniz?

0212-252 63 75

mavibulut@superonline.com

Üç eşsiz dergi...

Sizin için...

Aylık çocuk dergisi...

Eşi benzeri yok. Okumayı seven, güzel şeyler okumak isteyenler için... Abone olun, size hep gelelim...

12 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 3,500.000 TL
(Abone olmak için sayfayı çeviriniz.)

Büyükleriniz için...

Çocuk edebiyatı araştırmaları dergisi.
Anne babalar, kütüphaneciler,
araştırmacılar, yazarlar, çizerler,
öğretmenler için...abone olun.

4 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 1.900.000 TL
(Abone olmak için sayfayı çeviriniz.)

Kedi dostları için...

Kedileri ve hayvanları seven herkes
için...

4 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 1.700.000
TL

(Abone olmak için sayfayı çeviriniz.)

Binbir Kitap ABONE FORMU

Kırmızıfare Dergisi'ne bir yıllık (4 sayı karşılığı) abonelik bedeli 1.900.000 liradır. Abone olmak için aşağıdaki yollardan biriyle ödemenizi yaptıktan sonra bu formu bize faksla veya posta ile gönderiniz.

Mavibulut Yayınları Yeniçarşı Cad. 33 Ferah Ap. Galatasaray İstanbul.

Tel: 0212-252 63 75 Faks: 0212-244 08 60 mavibulut@superonline.com

Ödeme yapmak için:

- 1. Postaneden:** Bu formu doldurduktan sonra bir postaneden posta çeki ile Kırmızıfare Dergisi 127469 numaralı posta çeki hesabına yatırıp alındı belgesi ile birlikte formu bize gönderiniz veya fakslayınız.
- 2. Bankadan:** Mavibulut Yayınları İş Bankası Beyoğlu Şubesi 1011-1298483 numaralı, Yapı Kredi Beyoğlu Şubesi 1560185-1 numaralı veya Garanti Bankası Etiler Şubesi 6201102-8 numaralı hesaba yatırdıktan sonra bu formla birlikte ödeme dekontunu bize gönderiniz veya fakslayınız.
- 3. Kredi Kartıyla:** Kredi kartı numaranızı ve son kullanma tarihini aşağıya yazıp bu formu bize gönderiniz veya fakslayınız.

☐ Visa	☐ MasterCard	☐ EuroCard	☐ Son kullanma tarihi
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

Kart No:

Kredi kartı sahibinin adı soyadı, imzası:

Ödeme miktarı:.....TL

Abonenin adı soyadı:

Adresi ve telefonu:

Kedi Dergisi ABONE FORMU

Kırmızıfare Dergisi'ne bir yıllık (4 sayı karşılığı) abonelik bedeli 1.700.000 liradır. Abone olmak için aşağıdaki yollardan biriyle ödemeyizi yaptıktan sonra bu formu bize faksla veya posta ile gönderiniz.

Mavibulut Yayınları Yeniçarşı Cad. 33 Ferah Ap. Galatasaray İstanbul.

Tel: 0212-252 63 75 Faks: 0212-244 08 60 mavibulut@superonline.com

Ödeme yapmak için:

1. Postaneden: Bu formu doldurduktan sonra bir postaneden posta çeki ile Kırmızıfare Dergisi 127469 numaralı posta çeki hesabına yatırıp alındı belgesi ile birlikte formu bize gönderiniz veya fakslayınız.

2. Bankadan: Mavibulut Yayınları İş Bankası Beyoğlu Şubesi 1011-1298483 numaralı, Yapı Kredi Beyoğlu Şubesi 1560185-1 numaralı veya Garanti Bankası Etiler Şubesi 6201102-8 numaralı hesaba yatırdıktan sonra bu formla birlikte ödeme dekontunu bize gönderiniz veya fakslayınız.3. **Kredi Kartıyla:** Kredi kartı numaranızı ve son kullanma tarihini aşağıya yazıp bu formu bize gönderiniz veya fakslayınız.

☐ Visa	☐ MasterCard	☐ EuroCard	Son kullanma tarihi
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

Kredi kartı sahibinin adı soyadı, imzası: Ödeme miktarı:.....TL

Abonenin adı soyadı:
Adresi ve telefonu:

İNSANLIĞIN UZUN YOLCULUĞU

Saban

11

Dünyanın görünüşünü hiçbir şey saban kadar değiştirmemiştir. Zamanla sık ormanların yerini verimli tarlalar aldı. İnsanlar edindikleri tecrübelerle yararlı bitkilerle zehirli olanları ayırmayı öğrendiler. Zehirli otları sökerken kabaran toprağın daha çabuk yeşerdiğini fark edince toprağı kabartmayı öğrendiler. Kalın ve uçları çatal şeklindeki bir ağaç dalıyla toprağı kabartmaya başladılar. Bu dalı toprağı batırıp bir çizgi halinde çekince tarla sürme fikri gelişmiş oldu. Saban bulunmuştu. Bronz devrinde daha da sağlam sabanlar yapıldı ve topraktan alınan verim arttırılarak çiftçilik geliştirildi.

BAKKALDA BAKKALA BAKAKALDIM!

ÇOCUKTUM UFACIKTİM.
ANNEM DEDİ : " KIBRİT GEREK,
BAKALIM BAKKALA KİM GİDECEK...."

ABLAM DEDİ : "HIH, TABİİ Kİ BEN
O BECERE MEZ Kİ, DAHA ÇOK ERKEN."

BECERE MEZMİŞ,
ÖYLE Mİ BUYURDUNUZ, KÜÇÜK HANIM?
BU PABUÇU KENDİ KENDİNE
KİM BAĞLADI BAKALIM?

BAKKAL DA SANKİ NEYMİŞ,
HEMEN KOŞAR GELİRİM.
HIH, DAHA ÇOK ERKENMİŞ
BEN ONLARA GÖSTERİRİM.

BABAM DEDİ : DUR HELE,
BÖYLE ÇABUK ÇABUK NEREYE?
DEDİM : BİR AZ İŞİM VAR,
ALISVERİŞ, BAKKAL, MANAV...
BİLİYORSUNUZ İŞTE...SORUMLULUKLAR.

ÇABUĞAK BAKKALA VARDIM.
BAKKAL DEDİ: EVLAT NE VARI?
BAKKALDA BAKKALA BAKAKAL-
DIM!..

HEMEN DÖNDÜM, DIŞARI KAÇTIM.
ACABA BAKKALDAN NE ALACAKTIM?..

PİRİNC, BİBER, TUZ, YAĞ, ŞEKER
DÜŞÜNDÜM HEPSİNİ TEKER TEKER.
GİDİP ANNEME SORUP GELSEM,
AH, O ABLAM NASIL GÜLER...

KİBRİTÇİ KIZ DEDİ: NE KÖTÜ GÜN!
BİR TEK KIBRIT SATAMADIM.
BİR EKMEK ALACAK PARAYI
BUGÜN NE YAZIK BULAMADIM...

HEY, DUR BİRAZ AĞLAMA,
BEN KIBRIT ALACAĞIM
İŞTE SANA EKMEK PARASI.
ÇABUK OL GEÇ KALACAĞIM...

KİBRİTİNİZ EFENDİM, BUYURUNUZ
BELKİ UNUTACAGIM SANDINIZ.
BAŞKA BİR ŞEY GEREKLİYSE,
ÇEKİNMEYİP BUYURUNUZ...

Oto Tamircisi Ve Cadının Armağanı

Dilek Aykul Bishku

14

Bir gün genç bir adam gözlüklerini evde unutanyaşlı bir cadıya caddeyi geçmekte yardım etmiş. Cadı onun bu davranışından çok hoşlanmış ve çantasını açarak koyun derisinden yapılmış bir kese çıkarmış.

"Bu kesede iki tane taş var," demiş. "Biri önünde mutluluğun kapılarını açacak, her istediğine sahip olmanı sağlayacak büyülü bir mücevher, diğerisi ise alelade bir çakıl taşı. Gzluksz gremediğimden hangisi hangisi sana söyleyemiyorum. Şimdi kese sende kalsın, istediğin taşı seç.  gün sonra gelip taşlardan birini geri alacağım."

Sonra da keseyi genç adama verip otobüs durağına doğru aceleyle koşmuş. Adam "Hey! Bekle biraz. Beni tanıımıyorsun bile," diye arkasından seslenmiş.

Cadı havaya zıplayarak bir otobüsün arkasına tutunmuş ve siyah giysisinin etekleri uçuşarak su kayağı yapar gibi havada kaymaya başlamış. Tam genç adamın önünden geçerken de, "Merak etme, nerede oturduğunu biliyorum!" diye bağırmış ve kalabalık trafiğin arkasında gözden kaybolmuş.

Genç adam keseyi merakla açarak taşlara bakmış. "Aaa, hangi taşın mücevher olduğuna karar vermek hiç de zor değil" demiş. "Zavallı cadının gözleri çok bozuk anlaşılan."

Çünkü kesedeki taşlardan biri küçük bir yıldız gibi ışıl ışılmış. Diđerisi de

gerçekten cadının dediği gibi alelade bir çakılmış. Genç adam çalıştığı otomobil tamircisine giderek taşları arkadaşlarına göstermiş. Hepsini kesenin içine hayranlıkla bakarak, "Aman Tanrım, şu taşın parlaklığına bak," demişler. "Nerede buldun bunu?"

Genç adam tam taşın öyküsünü anlatmak üzereymiş ki, arkadaşlarının parlak mücevhere değil çakıla baktıklarını fark etmiş. "Ama mücevher o değil ki," demiş. "Öteki, baksanıza nasıl yanıp sönüyor."

"Saçmalama," demiş arkadaşları. "O rastgele bir çakıl. Sokaklar böyle taşlarla dolu."

Şaşkınlığa düşen tamirci, çalıştığı atölyenin sahibine sormaya karar vermiş. Her zaman iri taşlı yüzükler ve kalın zincirler takarak dolaştığı için onun kıymetli taşlardan anladığına eminmiş. Atölye sahibi bıyıklarını sıvazlayarak taşlara bakmış çakılı işaret ederek, "Ne taşı olduğunu bilmiyorum ama pek güzel parlıyor. Sana aylığının yarısını vereyim bana sat bunu," demiş. Genç adam atölye sahibinin dürüst bir adam olmadığını, tüm müşterilerden alması gerekenin iki katı para aldığını biliyor. O yüzden "Eğer maaşımın yarısını vermeyi teklif ediyorsa demek ki bu çakıl en azından maaşımın tamamı değerinde," diye düşünmüş. Ama yine de olup bitenden hiçbir şey anlamamış. Çünkü herkes ona mücevher gibi görünen taşın adı bir çakıl olduğunu

söylüyor, adı çakıla ise mücevher diyormuş.

Böylece genç adam taşlardan hangisini alıkoymasına gerektiğine karar vermenin hiç de öyle kolay olmadığını görmüş. Üç gün boyunca derin derin düşündükten sonra, "Herkes yanılıyor olamaz, herhalde benim mücevher sandığım aslında çakıl taşı," demeye başlamış. "Hem bu işten bir kazanç elde edeceksem başkalarına parlak gözükene taş almalıyım. İşlitsi sadece bana görünen bir mücevheri kime satabilirim?"

Üçüncü günün sonunda genç adam işinden çıkmış eve dönerken önünde duran bir taksiden cadı inmiş. "Nasıl," demiş. "Taşlardan hangisini alıkoymaya karar verdin mi?"

"Evet, galiba."

"O zaman diğer taşı bana geri ver."

Genç adam pırıp pırl yanıp sönen parlak mücevheri cebinden çıkarmış ama tam cadıya geri vermek üzereyken oradan geçen genç bir kızın "Şuraya bak, ne güzel bir taş. Yıldız gibi parlıyor," dediğini duymuş. O anda kararını değiştirmiş ve parlak taşı cebine koyarak cadıya çakılı vermiş.

Cadı, "Pekala, bol şanslar sana. Yeniden görüşeceğiz. Unutma, nerede oturduğunu biliyorum," demiş ve tekrar taksiye binerek gözden kaybolmuş.

Genç adam ertesi sabah herkese çakıl gibi görünen pırlıtlı mücevheri cebine koyarak işine gitmiş. Bir yandan da, "Ne

yapalım, ben zaten cadıya bir karşılık bekleyerek yardım etmemiştim ki," diye düşünüyormuş.

O günün ilk müşterisi minibüsü bozulan bir dolmuş şoförümüştü. Atölyenin sahibi her zamanki gibi hesabı şişirmiş, genç adama, şoförden iki katı para almasını söylemiş. Genç tamirci onun dediğini yaparken içinde büyük bir sıkıntı duymuş. Vicdan azabı içinde, "Zavallı şoför," diye düşünmüş. "Bütün gün ailesinin ekmek parasını kazanmak için alın teri döküyor, biz de onu kandırıp kazandığı paraları haksız yere alıyoruz." Öte yandan patronunun emirlerini dinlemezse işten kovulacağını da biliyormuş. Yüreğinde bir ağırlık, içinde utançla elindeki taşı evirip çevirirken mücevherin parlıtısını giderek azalmakta olduğunu fark etmiş. Güzelim taş giderek adi bir çakıla dönüşüyormuş. Genç adam ani bir kararla minibüs şoförüne gerçeği söylemiş, ondan doğru parayı almış. Birden bire içi hafiflemiş, utancından kurtulmuş ve sevinçle elindeki taşın yeniden ışıltılı olduğunu görmüş. "Şimdi anladım," demiş. "Demek taşın marifeti buymuş." Fakat sevinci uzun sürmemiş, çünkü olup bitenleri öfkeyle izleyen atölye sahibi onu oracıkta işinden kovmuş.

Bir anda kendisini işsiz güçsüz buluveren genç adam, "Harika," demiş. "Gerçekten de pek uğurlu bir taşmış bu. Bana ilk faydası işimi kaybettirmek

oldu. Baştan o cadıdan armağan abul etmeyecektim. Ellerini cebine sokup tasalı tasalı yürümeye başladığında arkasından birinin seslendiğini duymuş. "Hey bir dakika delikanlı... Beni bekle!" Bu, olanlara kulak misafiri olan minibüs şoföründen başkası değilmiş. "Sağol," demiş. "Her şeyi gördüm, beni aldatmadığın için işinden oldun. Bak, askerdeki kardeşimin boş duran bir minibüsü var. Bir iş bulana dek onu çalıştırmaya ne dersin?"

Genç adam bu teklife çok memnun olmuş. Böylece işsiz kalmaktan kurtulmuş ve iyi bir dost bulmuş. Fakat onu bekleyen güzel sürprizler bu kadarla kalmamış. Minibüs şoförünün kız kardeşi kimmiş biliyor musunuz? Genç adam cadıya mücevheri verirken oradan geçen ve taşın parlaklığını gören güzel kızın ta kendisi. Genç adamla minibüs şoförünün kız kardeşi çok geçmeden evlenerek mutlu bir yuva sahibi olmuşlar.

Genç adam ödünç aldığı minibüsle yorulmadan yolcu taşımış ve kısa zamanda kendi tamirci dükkanını açacak kadar para biriktirmiş. Dükkanının en güzel köşesine herkese çakıl taşı gibi görünen değerli mücevherini asmış. Taşın ışıltısı ona her zaman doğru yolu göstermiş, dürüstlükten ve iyilikten hiç bir zaman ayrılmamasını sağlamış.

Yıllar geçmiş, oto tamircisi ve karısı evlerinde çocukları ile birlikte mutluluk içinde yaşlanmışlar. Hiçbir zaman öyle

çok çok zengin olmamışlar ama her zaman kendilerine yetecek kadar para kazanmışlar,

çocuklarına daima kalplerinin sesini dinlemeyi öğretmişler ve onların istedikleri gibi yetiştiğini görerek huzur duymuşlar. Onlar için bu dünyanın en önemli serveti imiş.

Bir gün hiç ummadıkları bir anda cadı çıkagelmiş. "Ne yaptığını görmeye geldim," demiş. "Bakıyorum armağanım işine yaramış."

"Evet," demiş yaşlı oto tamircisi. "Parlak mücevherin bana yol göstermesi sayesinde her istediğime sahip oldum, çok mutlu yaşadım."

"Harika," demiş cadı. "Buna çok memnun oldum."

"Şimdi bir ricam var," demiş yaşlı adam. "Artık taşa ihtiyacım kalmadı. Onu sana geri vermek istiyorum. Dışarıda bu taşa ihtiyacı olan bir yığın

genç
var. Bunu onlardan
birine ver."
Böyle diyerek ışıltılı
mücevheri sakladığı kutudan
çıkarmış ve cadıya vermiş. Ama o
ne? Mücevher cadının elinde
parlaklığını kaybederek alelaide bir
çakıla dönüşmüş.

"Ne oldu mücevherime?" diye telaşla sormuş adam.

Cadı tatlı tatlı gülümseyerek, "Hiçbir şey olmadı," demiş. "O her zaman alelaide bir taşı zaten."

"Peki ama yanıp sönen o güzel pırıltısı?"

"O pırıltı sana ait," demiş cadı. "Her zaman da sana aitti zaten. Yüreğinin ışıltısı idi o. Taş sadece içindeki pırıltıyı görmeni, cesaretle yüreğini izlemeni sağladı o kadar."

Cadı bunları söyledikten sonra küçük çakılı çantasına atmış, yaşlı adamla karısına veda ederek motosikletine atlamış ve trafiğin arasına karışarak gözden kaybolmuş.

Resimler: Meltem Önel

Kavgayla Beslenen Kız

Fatih Erdoğan

Kavgayla beslenen kız yorganını öfkeyle savurup bağırması:

"Üff! Bıktım bu yorgandan, hep bacaklarıma dolanıyor!"

Sonra da yataktan kalkmış. Annesi:

"Uyandın mı tatlı kızım? Günaydın, haydi kahvaltıya," demiş.

Kavgayla beslenen kız, "Ben kahvaltı istemem," demiş

"Ya ne istersin?" demiş annesi.

"Ben kavgaltı isterim," demiş, kavgayla beslenen kız.

"Kavgaltı mı?" demiş annesi. "Ben hiç öyle bir şey duymadım."

"Duymadıysan duymadın!" diye öfkeyle bağırması kız. "Duymaman beni hiç ilgilendirmez. Çabuk bana kavgaltı hazırla."

Zavallı anne çok şaşırılmış. "Acaba bu kavgaltı nasıl bir şey?" diye düşünme düşünme komşuya gitmiş. "Belma'nım huuu!" diye seslenmiş. Belma Hanım pencereden başını uzatmış, "Günaydın komşucuğum, hoşgeldin!" demiş.

"Hoşbulduk," demiş kızın annesi. "Ne olur çabuk bana söyle, kavgaltı nasıl hazırlanır?" diye hemen sormuş.

Belma Hanım şaşırılmış. "Kusura bakma," demiş, "Kahvaltı, deseydin biliyordum, ama kavgaltı diye bir şeyi

daha önce duymadım."

Kızın annesi sıkıntıyla, "Kahvaltı olsaydı herhalde gelip sana sormazdım," diye arkasını dönüp yürümeye yeltenmiş. Belma Hanım'ın da biraz canı sıkılmış. "Yani," demiş, "beni azarlamak için mi sabah sabah çıktın geldin, söylesene!"

"Ne var ki?" demiş kızın annesi. "Sen sabah akşam demeden çat kapı gelip durmuyor musun. Ne olur bir soru sorduysak, çocuk işte bir şey isteyeceği tuttu."

"İster ister," demiş Belma Hanım. "Kız değil kapris yumağı! Kavgaltıymış! Ben olsam ona çoktan verirdim terbiyesini!"

"Terbiye mi?" diye bağırması kızın annesi. "Terbiyeden konuşacaksak kızından başlayalım, ne dersin? Kazık kadar oldu sümüğü ağzında dolaşiyor. Terbiyeyse önce kendi kızına burnunu silmesini öğret!"

"Benim kızım sümüklü olmayı olsa olsa senin o hımbıl kocandan öğrenmiştir. Vallahi, sabah sabah bir boğazını temizliyor, yedi mahalle üç gün yemeden içmeden kesiliyor."

"Yemeden içmeden kesildiğiniz de pek belli! Eh yani, bir de kesilmeseniz

ülkede kıtlık olacak."

Kızın annesiyle Belma Hanım'ın sesleri gittikçe yükselmiş. Belma Hanım'ın kocası Ali Bey de okuduğu spor gazetesini elinden bırakıp balkona çıkmış. Göbeğini balkon demirlerine dayayıp, "Ne oluyor, yahu?" diye şaşkın şaşkın bakınmış.

"Yok bir şey," demiş Belma Hanım, "Sen içeri gir."

"İçeri gir," diye tekrarlamış, kavgayla beslenen kızın annesi, "balkon çökecek şimdi."

Bunu duyunca Ali Bey'in birden tepesi atmış. "O uyuz kocana söyle, seni bir daha sabah sabah sokağa çıkarmasın, bahçedeki kulübene bağlasın!"

Bu söz bardağı taşıran son damla olmuş. Kızın annesi avaz avaz bağırırmaya başlamış. Az sonra kocası Hüseyin Bey uykulu gözlerle ve atleyle bahçeye fırlamış. "Yahu, hanım," diye konuya girivermiş. "Şu seviyesiz insanlarla dalaşma diye kaç kere söyledim sana!"

O andan sonra olanları tarif etmeye sözcükler yetmez. Ali Bey balkon kıyısından sarkan Kıbrıs sardunyasını kaptığı gibi Hüseyin Bey'e fırlatmış. Hüseyin Bey de yerden buluverdiği kiremit parçasını Ali Bey'in kafasına nişanlamış. Kiremit hedefine gideceği yerde bir alt kattaki Necmiye Hanım'ın büyük balkon camını olduğu gibi balkonun zeminine yayıvermiş. Necmiye Hanım'ın çığlığı dillere

destan! Az sonra Necmiye Hanım'ın bitişik binadaki görünüşü ve onun kocası da koştura koştura gelip kavgaya dahil olmuşlar. Bu arada Belma Hanım da balkonun ipine dizili plastik çamaşır mandallarını birbiri ardına kavgayla beslenen kızın annesinden yana savurup duruyormuş. Hüseyin Bey bahçe vanasını açıp hortumu Ali Bey'e yöneltmiş. Necmiye Hanım bu kez salondan içeri fıskıran suyun derdine düşmüş, bağırırmaktan neredeyse soluğu kesilmiş. Olayın üsttekilerden kaynaklandığını düşünerek Ali Bey'le Belma Hanım'a ağza alınmadık küfürler etmiş. Ali Bey'in öfkesi bir poşet dolusu çöp olarak Necmiye Hanım'ın başında patlamış ki, görmeyin! Salatalık kabukları, bozulmuş bir yoğurdun tamamı ve yumak yumak halı tüyleri kadıncağızın saçlarından lüle lüle dökülmüş. Necmiye Hanım'ı tutabilene aşkolsun! Kıvılcım gibi atmış kendini bahçeye. Ali Bey'in, domatesleri turşu yeşilini almış fidelerini hışımla sökmeye ve rastgele savurmaya başlamış. Görümce ve kocası da fasulyelere takılı sırtıkları birer birer kırıyorlarmış.

Ali Bey, hani şu munis, yumuşak huylu Ali Bey artık durur mu? Işık hızıyla inmiş bahçeye. Necmiye Hanım'ın arslanağzı çiçekleri, menekşeleri üç-dört saniye sonra artık yokmuş. Ali Bey sonra yan bahçeye atlamış. Hortumu Hüseyin Bey'in elinden alıp hırsıyla çekmiş ve bir kenara

savurup Hüseyin Bey'in üstüne* atlamış. Hortum vanaya bağlandığı yerden kopmuş, su deli gibi akarken, ikisi çamur haline gelmiş bahçede alt alta üst üste dövüşmeye başlamışlar.

Benzer bir sahne de yan bahçede sürüyormuş. Belma Hanım'la Necmiye Hanım birbirlerinin saçlarını ellerine dolamışlar, var güçleriyle asılırlarken, kavgayla beslenen kızın annesiyle Necmiye Hanım'ın görünmesi de yerde öfkeyle kenetlenmiş halde birbirlerini ısırarak yuvarlanmaktaymışlar.

Bağrıışmaları duyan mahalle bekçisi ile bakkal hangi birini ayıracağına karar veremezken görünmenin kocası, "Salak salak bakacağınıza bir şeyler yapsanız!" diye bağırınca olay biraz daha karışmış. Mahalle bekçisi, "Sen devlet memuruna salak diyemezsin!" diye adamın üstüne yürümüş. Öteki de, "Dersem ne olacak!" diye efelenince bakkala da onları ayırmak düşmüş. Ama bu pek işe yaramamış, çünkü bakkal da bu arada gözünün tam ortasına bir yumruk yiyince kendini tutamayıp mahalle bekçisine tekme yapıştırmış. Bir anda üçü birden alt alta üst üste dövüşmeye başlamışlar.

Kavgayla beslenen kız bir peçeteyle ağzını silerek dışarı çıkmış. Yüzünde mutlu bir gülümsemeyle dövüşenlere yaklaşmış. İnce ve sakin bir sesle, "Teşekkür ederim, doydum," demiş. Sonra da, "Elinize sağlık!" diye eklemiş.

Ali Bey, Hüseyin Bey'in burnunun tam sağ tarafına doğru yönlendirdiği yumruğunu havada durdurmuş. Birisi, "Arkadaşlar, tamam, doymuş!" diye bağırılmış. Necmiye Hanım eline doladığı Belma Hanım'ın saçlarını bırakmış. "Haydi geçmiş olsun Belma'cığım, bu hafta da doydu!" diyerek yerden kalkmış. Bir eliyle de Belma Hanım'ı tutup kaldırmış. Ali Bey Hüseyin Bey'in kalkmasına yardım etmeden önce koşup suyu kapatmış. Bekçi ile bakkal da, "Yahu yeni başlamıştık, bizim pek bir katkımız olmadı," demişler. Görünmenin kocası da, "Eee, geç geldiniz siz de," diyerek gülmüş.

Kavgayla beslenen kızın annesi yüksek sesle hepsine teşekkür etmiş. "Sizler olmasaydınız ne yapardım bilmem," demiş. "Bu kadar özverili komşularımın olması benim için ne büyük şans. Siz olmasaydınız kızımı nasıl doyuracaktım?" Bunu söylerken bir yandan da Belma Hanım'ı öpüyormuş.

"Lafı mı olur komşucuğum," demiş Belma Hanım. "Komşuluk bu, tabii ki birbirimize yardımcı olacağız. Hem biliyorsun, komşuda pişer, bize de düşer."

Sonra gülerек evlerine dönmüşler. Kız yeniden acıkana kadar ortalığı toplamaları gerekiyormuş çünkü.

Mavibulut Yayınları

Artık Kendim Boyayabilirim Fatih Erdoğan

Artık Kendim Çizebilirim Fatih Erdoğan

*

Aç Tırtık Eric Carle

Annem ve Ben Leyla Sakpınar

Kardeşim ve Ben Leyla Sakpınar

Babam ve Ben Leyla Sakpınar

Dedem ve Ben Leyla Sakpınar

Sevgi Kitabı Nuran Turan *Attila Akdeniz*

Anneme Neler Oluyor? Özlem Mumcuoğlu *Huban Korman*

Saklambaç Oyunu Nuran Turan *Mistik*

Bariş Çiçeği Nuran Turan *Turgut Keskin*

Yok Devenin Başı Nuran Turan *Sibel Demirtaş*

Fili Yuttu Bir Yılan Fatih Erdoğan

Beş Beyaz Benekli Baykuş Bana Bakıyor Fatih Erdoğan

Pabucumun Bağı Çözüldü Fatih Erdoğan

Okula Geç Kaldım Fatih Erdoğan

Dedem Bana Düdük Yaptı Fatih Erdoğan

Geçiyordum Uğradım Fatih Erdoğan

Ablam Bana Dil Çıkardı Fatih Erdoğan

Sıfta Kaldım Haberim Yok Fatih Erdoğan

Kuşumu Kim Kışkırladı? Fatih Erdoğan

Beş Beyaz Benekli Baykuşun Dönüşü Fatih Erdoğan

Korkunç Korkuluğun Korkusu Fatih Erdoğan

Yağmur Yatağı İslatinca Jülide Sevim Aysun *Yıldız Siinnetçioğlu*

Kim Korkar Gambliomdan Nuran Turan *Sibel Demirtaş*

Pofuduk Tembeller Ülkesinde İlda Delimenkanoğlu *Melek Öndün*

Küçük Beyaz Bulut Serpil Ural

Yıl Dede'nin Dört Kızı Perihan Karayel

Etekleri Zil Çalan Kız Nilgün Mete Aydagül *Melek Öndün*

*

Gökyüzündeki Tuhaf Delik Dilek Aykul Bishku *Betül Sayın*

Bir Işık Bin Işık Handan Derya *Yıldırım Derya*

Halil'in Yeni Ayakkabıları Turan Akingüç *İnceer*

*

Serdar'a Öyküler Nuran Turan *Saadet Ceylan*

Serdar'ın Zaman Yolculuğu Nuran Turan *Mehmet Koyunoğlu*

Babaannemin Öykü Sepeti Nuran Turan *Saadet Ceylan*

Serdar'ın Rüya Kapanı Nuran Turan *Mustafa Delioğlu*

Nasreddin Hoca Eğlence Köyü Nuran Turan *Nazan Erkmen*

Nasreddin Hoca ve Serdar Nuran Turan *Nazan Erkmen*

Gönül Kuşu Michal Snunit *Fatih Erdoğan*

Atatürk ve Serdar Dolmabahçe'de Nuran Turan *Fatih Erdoğan*

Atatürk ve Serdar Anıtkabir'de Nuran Turan *Sunder Erdoğan*

Atatürk ve Serdar Yalova'da Nuran Turan *Ahmet Yeşil*

Atatürk ve Serdar Pera Palas'ta Nuran Turan *Fatih Erdoğan*

Küçük Prens Saint-Exupery

Uçurtmam Bulut Şimdi Sevim Ak *Behiç Ak*

Seni Seviyorum Coco Güngör Köknel *Emine İnkaya*

Penguen Tigi'nin Özlemi Melek Güngör *Mustafa Delioğlu*

Onu Seviyorum Fatih Erdoğan *Attila Akdeniz*

Sen Bir Kızılderilisin Hannes Janosch

Coco ve Sirk Yıldızı Güngör Köknel

İsmail ve Babanım 68 Kuşağı Necdet Neydim

Benim Orkestram Sizinkini Döver *Melek Güngör*

Çirkin Çirkef Cinleri ve Gül Sokağı Sakimerinin *Savaş Dilek A. Bishku*

Yaşasın kitaplar ve çocuklar....

1. Çocuk ve Gençlik Yayınları Fuarı 13-17 Mayıs 1998

Her gün 10:30-19:00, giriş ücretsizdir
TÜYAP Sergi Salonu Tepebaşı İstanbul
Korkmaz Yiğit Vakfı'nın katkılarıyla